

मत्तयकृत शुभवर्तमान

लेखक : मत्तय

काळ : ख्रिस्त पूर्व ५० ते ५५

भाग १: राजाचे आगमन आणि तयारी (अध्याय १ - ४)

अध्याय १: वंशावळ आणि दैवी जन्म

मत्तय येशूला 'दावीदाचा पुत्र' म्हणून सादर करून त्याचे राजेशाही हक्क सिद्ध करतो. मरीयेने पवित्र आत्म्याद्वारे गर्भधारणा करणे ही यशया ७:१४ ची पूर्तता आहे.

"पाहा, ती कुमारी गरोदर राहील व पुत्र प्रसवेल आणि त्याला **इम्मानुएल** म्हणतील." (मत्तय १:२३)

अध्याय २: विद्वानांची भेट आणि हेरोदाची क्रूरता

पूर्वेकडील विद्वान येशूची उपासना करायला येतात, जे दर्शवते की तो विश्वाचा राजा आहे. हेरोदाचा छळ आणि येशूचे मिसरमध्ये जाणे हे देवाच्या संरक्षणाचे प्रतीक आहे.

अध्याय ३: बाप्तिस्मा आणि राजाची घोषणा

योहानाने "पश्चात्ताप करा" अशी गर्जना केली. येशूच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी पाहा, आकाशातून अशी वाणी झाली की, "हा माझा 'पुत्र', मला 'परमप्रिय' आहे, ह्याच्याविषयी मी संतुष्ट आहे." (मत्तय ३:१७)

अध्याय ४: परीक्षा आणि सेवेचा प्रारंभ

येशूने अरण्यात ४० दिवस उपास केला आणि सैतानाला केवळ 'देवाच्या वचनाने' पराभूत केले. येशूनच त्याने गालीलमध्ये सुवार्ता गाजवण्यास सुरुवात केली.

भाग २: राज्याचे नियम आणि सामर्थ्य (अध्याय ५ - १०)

अध्याय ५-७: डोंगरावरील प्रवचन

हे जगाच्या इतिहासातील सर्वात क्रांतिकारी प्रवचन आहे. येशूने 'धन्यवाद' सांगितले आणि नियमशास्त्राचा खरा, आंतरिक अर्थ स्पष्ट केला.

- **शिक्षण:** रागाला खून आणि कुदृष्टीला व्यभिचार मानले. शत्रूवर प्रीती करण्याचे आवाहन केले.

"तर तुम्ही पहिल्याने त्याचे राज्य आणि त्याचे नीतिमत्व मिळवण्यास झटा." (मत्तय ६:३३)

अध्याय ८-९: अधिकाराचे प्रकटीकरण (१० चमत्कार)

येशूने महारोग्याला शुद्ध केले, वादळ शांत केले आणि मृतांना जिवंत केले. त्याने सिद्ध केले की निसर्ग, आजार आणि मृत्यूवर त्याचा पूर्ण अधिकार आहे.

- **शक्तिशाली शब्द:** "तेव्हा येशूने हात पुढे करून त्याला स्पर्श केला व म्हटले, "माझी इच्छा आहे, शुद्ध हो;" लगेच त्याचे कुष्ठ जाऊन तो शुद्ध झाला!" (मत्तय ८:३)

अध्याय १०: शिष्यांची रवानगी

येशूने १२ प्रेषितांना निवडून त्यांना अधिकार दिला आणि त्यांना "लांडग्यांमध्ये मेंढरांसारखे" पाठवले. त्याने त्यांना धैर्याने साक्ष देण्याचे शिक्षण दिले.

भाग ३: राज्याची रहस्ये आणि विरोध (अध्याय ११ - १३)

अध्याय ११-१२: विरोध आणि विसावा

येशूला धार्मिक नेत्यांकडून (परुशी) विरोध होतो. तरीही तो थकलेल्यांना आमंत्रण देतो: "अहो कष्टी व भाराक्रांत लोकांनो, तुम्ही सर्व माझ्याकडे या, म्हणजे मी तुम्हाला विसावा देईन." (मत्तय ११:२८)

अध्याय १३: स्वर्गाच्या राज्याचे दाखले

येथे येशूने ७ प्रमुख दाखल्यांद्वारे देवाच्या राज्याचे स्वरूप स्पष्ट केले.

येशूचे प्रमुख दाखले आणि त्यांचा अर्थ

दाखला	वचन	शक्तिशाली अर्थ
पेरणाऱ्याचा दाखला	१३:३-२३	देवाचे वचन (बी) सर्वांच्या हृदयात पेरले जाते, पण केवळ सुपीक हृदयच फळ देते.
निदणाचा दाखला	१३:२४-३०	जगामध्ये चांगले आणि वाईट एकत्र वाढतील, पण अंतिम समयी देव त्यांचा न्याय करेल.
मोहरीचा दाणा	१३:३१-३२	देवाचे राज्य सुरुवातीला छोटे वाटते, पण ते संपूर्ण जग व्यापून टाकणारे सामर्थ्य आहे.
खमीर	१३:३३	राज्याचा प्रभाव अदृश्य असतो पण तो संपूर्ण समाजाला बदलून टाकतो.
ठेव, मोती व जाळे	१३:४४-४६	स्वर्गाचे राज्य हे सर्वोच्च मूल्य आहे; ते मिळवण्यासाठी आपले सर्वस्व पणाला लावणे हेच शहाणपण आहे.
जाळ्याचा दाखला	१३:४७-५०	हे अंतिम न्यायाचे प्रतीक आहे, जिथे चांगले आणि वाईट वेगळे केले जातील.

भाग ४: गौरव आणि बलिदानाचा मार्ग (अध्याय १४ - २०)

अध्याय १४-१५: पाच हजारांना भोजन

येशूने ५ भाकरी आणि २ माशांनी हजारो लोकांना जेऊ घातले.

तो पाण्यावरून चालला, हे दर्शवते की तो सर्व गरजांचा पुरवठा करणारा आणि निसर्गाचा स्वामी आहे.

अध्याय १६: पेत्राची कबुली आणि खडकावरची मंडळी

पेत्राने ओळखले: "येशूने त्याला म्हटले, "शिमोन बार्योना, धन्य तुझी; कारण मांस व रक्त ह्यांनी नव्हे तर माझ्या स्वर्गातील पित्याने हे तुला प्रकट केले आहे. आणखी मी तुला सांगतो, तू पेत्र आहेस आणि ह्या खडकावर मी आपली मंडळी रचीन व तिच्यापुढे अधोलोकाच्या द्वाारांचे काहीच चालणार नाही. मी तुला स्वर्गाच्या राज्याच्या किल्ल्या देईन आणि पृथ्वीवर जे काही तू बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल व पृथ्वीवर जे काही तू मोकळे करशील ते स्वर्गात मोकळे केले जाईल." (मत्तय १६: १७, १८, १९). येशूने याच कबुलीवर आपले चर्च (मंडळी) बांधण्याची घोषणा केली.

अध्याय १७: रूपांतर

डोंगरावर येशूचे रूप बदलले आणि तो सूर्यासारखा चमकला. मोशे आणि एलीया प्रकट झाले, जे येशूच्या दैवी गौरवाचे दर्शन होते.

तेव्हा त्याचे रूप त्यांच्यादेखत पालटले; त्याचे मुख सूर्यासारखे तेजस्वी झाले आणि त्याची वस्त्रे प्रकाशासारखी शुभ्र झाली. तेव्हा पाहा, मोशे व एलीया हे त्याच्याबरोबर संभाषण करत असलेले त्यांच्या दृष्टीस पडले. (मत्तय १७:२,३)

अध्याय १८: समुदायातील संबंध आणि क्षमा

येशूने शिकवले की स्वर्गाच्या राज्यात लहान मुलासारखे नम्र व्हावे लागते. त्याने 'क्षमशीलतेचा' धडा दिला (साताच्या सत्तर वेळा क्षमा करणे).

- दाखला: उपकार न मानणाऱ्या चाकराचा दाखला (मत्तय १८:२३-३५).

- हरवलेल्या मेंढराचा दृष्टान्त-तुम्हांला काय वाटते? कोणाएका मनुष्याजवळ शंभर मेंढरे असली आणि त्यांतून एखादे भटकले तर ती नव्याण्णव डोंगरावर सोडून त्या भटकलेल्याचा शोध करण्यास तो जाणार नाही काय? आणि समजा, ते त्याला सापडले तर न भटकलेल्या नव्याण्णवांपेक्षा तो त्यावरून अधिक आनंद करील, असे मी तुम्हांला खचीत सांगतो. तसे ह्या लहानांतील एकाचाही नाश व्हावा अशी तुमच्या स्वर्गातील पित्याची इच्छा नाही. (मत्तय १८:१२,१३,१४)

अध्याय १९-२०: विवाह आणि सेवेचा आदर्श

येशूने विवाहाची पवित्रता आणि श्रीमंतीपेक्षा राज्याला महत्त्व देण्याचे सांगितले. "पुढचे ते मागचे होतील आणि मागचे ते पुढचे होतील."

- दाखला: द्राक्षमळ्यातील मजुरांचा दाखला (मत्तय २०:१-१६).

भाग ५: अंतिम संघर्ष आणि न्याय (अध्याय २१ - २५)

अध्याय २१: विजयी प्रवेश आणि मंदिराची शुद्धी

येशू गाढवावर बसून यरुशलेमेत आला (होसन्ना!). त्याने मंदिरातून व्यापाऱ्यांना हाकलून लावले, कारण त्याचे घर "प्रार्थनेचे घर" आहे.

अध्याय २२: महान आज्ञा

येशूने सर्वात मोठी आज्ञा दिली: "येशू त्याला म्हणाला, "तू आपला देव परमेश्वर ह्याच्यावर पूर्ण अंतःकरणाने, पूर्ण जिवाने व पूर्ण मनाने प्रीती कर." (मत्तय २२:३७-३९)

अध्याय २३: ढोंगीपणाचा धिक्कार

येशूने शास्त्री आणि परुशी यांच्या बाह्य धार्मिकतेवर '८ धिक्कार' उच्चारले. हे दांभिकतेविरुद्धचे सर्वात कठोर भाषण आहे.

1 - अहो शास्त्र्यांनो, अहो परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमची केवढी दुर्दशा होणार! कारण तुम्ही लोकांना स्वर्गाचे राज्य बंद करता; तुम्ही स्वतःही आत जात नाही व आत जाणाऱ्यांनाही आत जाऊ देत नाही. **मत्तय २३:१३**

2 - अहो शास्त्र्यांनो व परुश्यांनो, ढोंग्यांनो! तुमची केवढी दुर्दशा होणार! कारण तुम्ही विधवांची घरे खाऊन टाकता व ढोंगाने लांबलांब प्रार्थना करता; ह्यामुळे तुम्हांला अधिक शिक्षा होईल **मत्तय २३:१४**

3 - अहो शास्त्र्यांनो, अहो परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमची केवढी दुर्दशा होणार! कारण तुम्ही एक मतानुयायी मिळवण्यासाठी समुद्र व भूमी पालथी घालता आणि तो मिळाला म्हणजे तुम्ही त्याला आपणांहुन दुप्पट असा नरकपुत्र करता. **मत्तय २३:१५**

4 - अहो आंधळ्या वाटाड्यांनो, तुमची केवढी दुर्दशा होणार! तुम्ही म्हणता, 'कोणी मंदिराची शपथ घेतली तर त्यात काही नाही, परंतु कोणी मंदिराच्या सोन्याची शपथ घेतली तर मात्र तो बांधला जातो.' **मत्तय २३:१६**

5 - अहो शास्त्र्यांनो, अहो परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमची केवढी दुर्दशा होणार! कारण पुदिना, बडीशेप व जिरे ह्यांचा दशांश तुम्ही देता, आणि नियमशास्त्रातील मुख्य गोष्टी म्हणजे न्याय, दया व विश्वास ह्या तुम्ही सोडल्या आहेत; ह्या करायच्या होत्या, तरी त्या सोडायला पाहिजेत असे नाही. **मत्तय २३:२३**

6 - अहो शास्त्र्यांनो, अहो परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमची केवढी दुर्दशा होणार! तुम्ही ताटवाटी बाहेरून साफ करता, पण ती आतून जुलूम व असंयम ह्यांनी भरलेली आहेत. **मत्तय २३:२५**

7 - अहो शास्त्र्यांनो, अहो परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमची केवढी दुर्दशा होणार! कारण तुम्ही चुना लावलेल्या कबरांसारखे आहात; त्या बाहेरून खरोखर सुंदर दिसतात, परंतु आत मेलेल्यांच्या हाडांनी व सर्व प्रकारच्या घाणीने भरलेल्या आहेत. **मत्तय २३:२७**

8 - अहो शास्त्र्यांनो, अहो परुश्यांनो, ढोंग्यांनो, तुमची केवढी दुर्दशा होणार! कारण तुम्ही संदेष्ट्यांच्या कबरा बांधता व नीतिमान लोकांची थडगी सजवता; आणि म्हणता, 'आम्ही आपल्या पूर्वजांच्या काळात असतो तर संदेष्ट्यांचा रक्तपात करण्यात त्यांचे साथीदार झालो नसतो.' **मत्तय २३:२९**

अध्याय २४-२५: शेवटचा काळ आणि न्याय

येशूने यरुशलेमेचा नाश आणि आपल्या पुनरागमानाची चिन्हे सांगितली. त्याने सावध राहण्याचे आवाहन केले.

शेवटच्या काळातील ३ महत्वाचे दाखले

1. दहा कुमारींचा दाखला (२५:१-१३): येशूच्या येण्यासाठी नेहमी तयार (तेल असलेले दिवे) राहणे आवश्यक आहे.
2. रुपयांचा दाखला (२५:१४-३०): देवाने दिलेल्या वरदानांचा आणि वेळेचा विश्वासूपणे वापर करण्याची जबाबदारी.
3. मेंढरे आणि शेळ्यांचा न्याय (२५:३१-४६): अंतिम न्याय आपल्या 'सेवेवर' (गरजूंना मदत करणे) आधारित असेल. "जे तुम्ही लहानातल्या लहानाला केले, ते तुम्ही मलाच केले."

भाग ६: मरण आणि महाविजय (अध्याय २६ - २८)

अध्याय २६: शेवटचे जेवण आणि गेथशेमाने

येशूने 'प्रभू भोजनाची' स्थापना केली. गेथशेमाने बागेत त्याने आपली इच्छा पित्याच्या इच्छे स्वाधीन केली: "माझी इच्छा नको, तर तुझी पूर्ण होवो." (२६:३९). त्यानंतर यहूदाने त्याला फसवले आणि त्याला अटक झाली.

अध्याय २७: क्रूसवरील मरण आणि दफन

येशूला पिलातासमोर उभे केले गेले आणि त्याला क्रूसावर खिळले. सृष्टीनेही शोक केला—अंधार पडला आणि मंदिराचा पडदा फाटला. एका सुभेदाराने कबूल केले: "हा खरोखर देवाचा पुत्र होता!" (२७:५४).

अध्याय २८: पुनरुत्थान आणि महान आज्ञा

तिसऱ्या दिवशी थडगे रिकामे सापडले. येशू जिवंत झाला! त्याने मृत्यू आणि सैतानावर कायमचा विजय मिळवला.

महान आज्ञा

"स्वर्गात आणि पृथ्वीवर सर्व अधिकार मला दिलेला आहे. म्हणून तुम्ही जाऊन सर्व राष्ट्रांतील लोकांना माझे शिष्य करा... आणि पाहा, युगाच्या समाप्तीपर्यंत मी सर्व दिवस तुमच्याबरोबर आहे." (मत्तय २८:१८-२०)

मत्तयकृत शुभवर्तमान अभ्यासत असताना, प्रत्येक अध्यायातील वचनांचे चिंतन करा. हे केवळ ऐतिहासिक तथ्य नाहीतनाही, तर तुमच्या जीवनासाठी असलेले जिवंत सत्य आहेतआहे, ते आम्हाला शिकवते की येशू केवळ एक संदेष्टा नाही, तर तो सार्वभौम अधिकार असलेला राजा आहे.